

El Palau obre temporada amb un vigorós Rèquiem en mans de la Simfònica del Vallès, l'Orfeó i Comediants dirigits per Enrico Onofri

Agitant Mozart

LIBERT TEIXIDÓ

Jaume Bernadet, Enrico Onofri i Jordi Cos al Palau de la Música

MARICEL CHAVARRÍA
Barcelona

En una *rentrée* menys tumultuosa, la proposta del Palau de la Música d'inaugurar la temporada amb la versió més *marxosa* de Mozart podria haver resultat excèntrica, però amb la quantitat de rostres perplexos i/o exultants que es passegen aquests dies per Catalunya, això del Palau més aviat su-

posa una banda sonora prou ad hoc. L'Orquestra Simfònica del Vallès, que aquest any té en residència la companyia Comediants (uns han complert 25 anys de vida, els altres 40), ha convidat per a aquest concert inaugural –demà a les 19 hores– el concertino del Giardino Armonico, Enrico Onofri, que els conduirà en una vigorosa versió del Rèquiem de Mozart, tal com correspon a l'esperit interpretatiu dels conjunts historicistes.

En realitat, el concert vol ser una mena de repàs a la vida de Mozart, començant per una de les seves primeres simfonies, la núm. 10 en Sol major, i acabant amb el Rèquiem en re menor. I entre les dues peces, com un enllaç sobrevingut, la versió simfònica d'aquesta curiosa peça de nou minuts que és *The flower is a key* (*A rap for Mozart*), del compositor mexicà Sergio Cárdenas. Aquest encàrrec dels cèlebres dotze violoncel·listes de la Filharmònica de Berlín, que la van estrenar a Lucerna el 2003, disposa d'un enregistrament on se sent rapejar –sobre un poema de Dyma Ezban– el mateix Simon Rattle.

Però parlem de l'escenografia de Comediants, que han volgut ser respectuosos i treballar en el sentit del text, jugant essencialment amb les entrades i sortides de músics, cantaires i solistes –la soprano Marta Mathéu, la mezzosoprano Gema Coma-Alabert, el tenor David Alegret i el baix Pau Bordas–, i un acurat ús dels llums.

“El Rèquiem està pensat com una òpera, evitant l'estatisme, amb entrades i sortides de solistes. Hem creat una introducció en la qual l'Orfeó va ocupant el cor de la sala principal del Palau com un conjunt de suplicants que entra resant com qui porta

l'ànima entre les mans, que és una espelma. I això passa venint d'un rap de colors plens. De sobte tot gira en la foscor”. Ho explica Jaume Bernadet, el director de la companyia teatral, que ressalta que els 47 músics de la Simfònica del Vallès són protagonistes d'aquest muntatge i se'ls exigeix estar sempre en situació –la que correspon segons el text i la peça– i trencar amb els rituals del concert.

L'actor Jordi Vidal representa l'àngel de vida i l'àngel de mort al llarg de tota la vetllada, i entre les dues simfonies recita –en l'adaptació al català de Francesc Subirana– el *Rap for Mozart* de Cárdenas, qui s'espera que assisteixi a aquesta inauguració.

“Comencem demà [avui per a qui llegeixi això] a assajar-lo –explica Jordi Cos, president de la Simfònica del Vallès–. Són nou minuts molt poètics, com un resum de la vida de Mozart. Pel

que fa a la direcció d'Enrico Onofri, proposa una nova visió del Rèquiem, molt dinàmic, però en el qual hi ha patiment, molt patiment”.

Aquesta concert colze a colze amb Comediants –amb el qual la Simfònica del Vallès col·labora

Sonarà 'A rap for Mozart', no en la veu de Simon Rattle, però en la de l'actor Jordi Vidal; i en català

amb el Banc dels Aliments (tot-hom pot portar arròs, llegums, oli, llet... i dipositar-los a la Sala de Concerts)– es complementarà amb el Rèquiem de Fauré i *El trencaous*. I ni uns ni altres, músics o gent de teatre, descarten repetir en futures ocasions. ●